

Regurška MLADINA

Leto 2. — Lienz, 30.1.46 — Štev. 4

Kristus ključ

Eden izmed mož, ki so največ storili, da bi zboljšali razmere svoje dobe in dali ljudstvu, zlasti ubogim tisto mesto, ki jim gre v družbi, je bil sin italijanskega trgovca Frančišek Asiški. Prostovoljno je postal ubog med najbolj ubogimi. Danes je svetnik. Ko je ta mož premišljeval svet, ni mogel drugače, kot vzklikniti:

"Jezusa ne ljubijo! Jezusa ne ljubijo!"

Zares, če bi Jezusa ljubili, ali bi šel svet po tej poti, po kateri gre danes.

Da odreši svet in ga popolnoma spreobrne, Kristus Gospod ne rabi pomoči od nikogar. Vendar se v svoji dobroti obrača na ljudi in jih prosi, naj mu pomagajo spreobrniti ljudi. Kajti na svetu so duše, katere se brez tvoje pomoči ne bodo rešile in so duše, katere se brez tvoje pomoči ne bodo dovolj posvetile.

Na delo torej! Najprej z molitvijo, ko boš pa večji z besedo in vzgledom.

PRIJATELJ MLADINE

K prazniku sv. Janeza Boska, 31. januarja.

Kakor skrben oče nad svojimi sinovi, tako je čuval don Bosko nad 1500 dečki, ki so obiskovali mladinski dom sv. Frančiška in sv. Alojzija. Pri tej veliki skrbi pa ni pozabil malega številu svojih gojencev, katere je vzgajal v svojem stanovanju. Tem je

moral poskrbeti vse: vzgojo, obleko in živž. Zato ga vidimo večkrat zdaj pri enem, zdaj pri drugem dobrotniku v mestu.

Ker don Bosko ni imel sredstev, da bi plačeval služinčad, je moral sam pomagati materi. Delal je dečkom novo obleko, šival staro, žagal in cepil drva, kuril peč, polmetal sobe in lupil krompir. Večkrat je v belem predpasniku, s kuhalnico v roki stal pri peči in kuhal kosilo. Dečki so se čudili njegovi ponižnosti in ga še bolj ljubili; hodili so okrog njega in se zabavali, med tem ko se jim je don Bosko smehljil in se šalil.

Tak dan, ko je kuhal don Bosko, se je dečkom zdelo, da sta bili juha in polenta bolj tečni in trudili so se, da bi storili čast ljubeznivemu kuharju.

Še veliko bolj kot za telesni blagor se

je trudil don Bosko za dušno korist svojih fantov. Od mojstra do mojstra je hodil in izpraševal o obnašanju mladih prijateljev. Kadar so bili dečki doma, je bil navadno vedno med njimi. Ko so se vrnili iz mesta, jih je izpraševal, kaj so videli in slišali. Kakor izkušen zdravnik se je trudil, da bi izbrisal slabe vtise, kateri so se čez dan vtisnili v mlada srca.

Darčku se toži po domu

Darčku sanjarčku se toži po domu,
solze debele po licih teko mu.
Daleč je, daleč za črno goro
hišica bela, škrjanček nad njo.

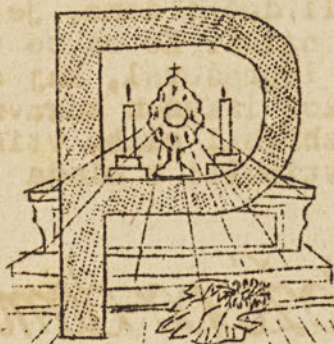
Vsega že stradajo: mleka in kruha.
Teta celo je postala bolj suha.
Ko je zatisnila trudne oči
mamica zlata-na tuje so šli.

Darčku sanjarčku se toži po domu,
solze debele po licih teko mu.
Daleč je daleč vse tam za goro:
hišica bela, škrjanček nad njo.

Mirko Kunčič

ZGODBA O MINISTRANTU IVANU

ri tem raziskovanju zapa-
zi v zidu nekaj vratom
podobnega. Skusa odpreti,
pa se ne da.

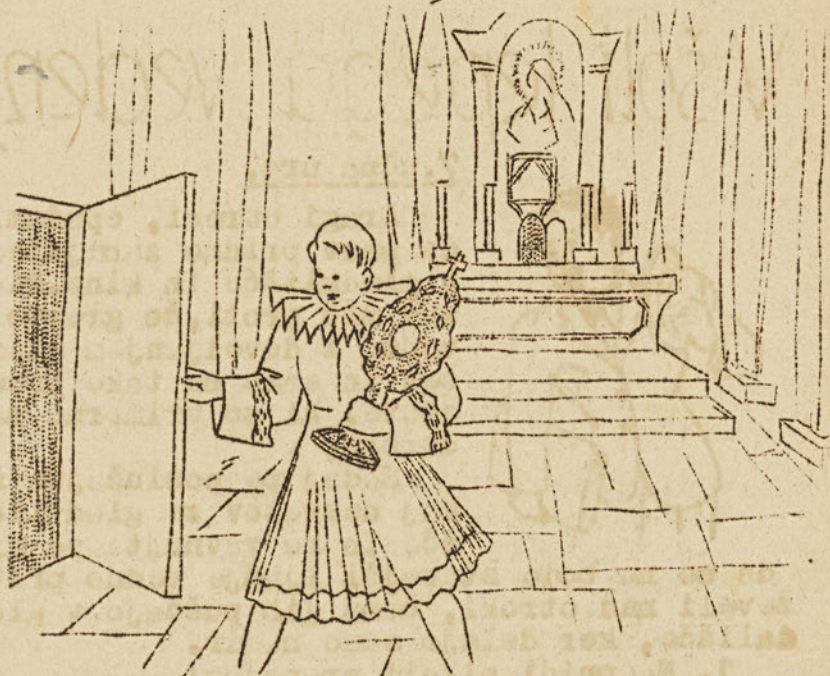
Še isti dan pokliče
mojstra. Odprli so skriv-
nostna vrata. Čudo! Za
vrati so bile stopnice,
ki so vodile nekam doli.
Prižgejo luči. Več pogum-
nih mož se okorajzi in z
župnikom v sredi se odpravijo doli po
skrivnostnih stopnicah.

Nasproti jim dahne zatohel zrak. Pet-
najst stopnic je vodilo doli.

Komaj pridejo doli, zagledajo v svitu
mračne petrolejke oltar in na njem iz-
postavljeno monštranco. Pred oltarjem pa
leži kup razpadajoče ministrantske obleke.
Eden od navzočih je prijel za obleko. Za-
ropotalo je. Iz obleke so se vsule kosti.
Vse je prešinila groza. Nihče si ni znal
razložiti teh čudnih stvari.

Še isti dan se je po vsem mestu raz-
nesla vest o čudoviti najdbi v cerkvenih
katakombah. Po vseh mestnih uradih so pre-
listali stare kronike, če bi morda kje
našli rešitev čudovite zagonetke. V za-
piskih stolne cerkve so našli staro pisa-
nje izpred 200 let nazaj, ki je govorilo,
kako so neko jutro po sveti maši vdrli
v cerkev razbojniki in so ob tej priliki
odnesli monštranco z Najsvetejšim. Isti
dan je z razbojniki izginil tudi mali
ministrant Ivan.

Župniku se je začelo svitati. Razboj-

niki so napadli cerkev. To je videl ministrant. Stekel je k oltarju, vzel iz tabernaklja Najsvetejše in bežal z njim, kam? Kot ministrant je vedel za vse skrivnosti cerkve, tudi za spovednico je vse pretaknil. Vedel je za skrivni vhod. V skrbi za Jezusa, je bežal proti spovednici in v strahu zaloputnil vrata, ki so se odpirala samo od zunaj. Tako je bil izgubljen. Rešitelja ni bilo. Kot živa večna luč je izgorel pred Najsvetejšim. Morda je še njegova dušica rabila pomoči, ali pa zato, da povelika Bog junaštvo mehkega dečka, je Bog dopustil, da se je mali ministrant prikazoval.

Naslednji dan so se darovale svete maše za dušni pokoj malega ministranta in odsihmal se ni več prikazoval.

V šoli lepega vedenja

7. učna ura.

Dragi otroci, opažam, da prav pridno zahajate v gledališče in kino. Ni-
mam nič proti, če greste
vedno z dovoljenjem star-
šev in samo na take pred-
stave, ki so primerne za
otroke.

Sedaj pa poslušajte ne-
kaj nasvetov za gledali-
šče in se ravnajte po njih,
da se ne bodo starejši ljudje vedno prito-
ževali nad otroki, čemu jih puščajo v gle-
dališče, ker delajo samo nemir.

1. Ne pridi nikoli prepozno!
2. Pri vходу ne bodi vsiljiv!
3. Dečki naj bodo v dvorani odkriti!
4. Ne kaži svoje nestrpnosti, če se ta-
koj ne začne !
5. Med predstavo ne govori, ne delaj
medvzklikov in ne vstajaj!
6. Nikoli se preglasno ne smeji!
7. Ne tolči z nogami pri muziki in pet-
ju!
8. Ne ploskaj pretirano!
9. Med odmori ne razsajaj in ne kriči!
10. Po predstavi pojdi počasi in mirno
iz dvorane.

Pa še nekaj! Naj ne gre igra mimo vas
brez koristi, kajti igre nimajo namena sa-
mo zabavati ljudi, ampak jih tudi navduše-
vati za pošteno in lepo življenje. Zato z
zanimanjem sledite igri in si vedno vzemi-

te iz nje, kako lepo misel ali nauk za svoje življenje! Ne bodite pa taki kot je večina otrok, ki samo čakajo, kje bi se lahko zasmejali. Tako navadno v najresnejšem trenutku s svojim smehom pokvarijo dober vtis gledalcem in igralcem.

Uganke

REŠITEV UGANK IZ 3.ŠTEV.
"BEGUNSKÉ MLADINE".

Najprej z ovco čez vodo,
potem pa volka koj za njo.

Zatem pa spet nazaj ovco
in gre po zeljnato glavo.

Nazadnje je po ovco šel
in srečno čez vodo prišel.

Čop Avgust,
dijak II.raz.gimn.

Ta pastir je res stal pred težavno nalogo, pa vendar ni zaradi nje obupal in skočil v potok. Če kdo reši težko nalogo, jo bo rešil pastir. Seveda mora biti naloga pastirska. Jaz bi zase to pastirsko nalogo takole rešil:

Najprej bi spravil v čoln ovco, ker je ovca pač pastirju najljubša žival; tako rad jo imam, da bi ji tudi zeljnato glavo privoščil, ko bi jo smel. Ovco bi prepeljal na drugi breg. Nato bi se vrnil in zlepa spravil v čoln volka; z volkom se namreč mora lepo ravnati, ker se rad ugrabi. Prepeljal bi volka in da bi mi tam ne pojedel ovce, bi jo še enkrat peljal nazaj, kjer

se nahaja zeljnata glava. Izkrca bi ovco iz čolna na pašo, ter peljal zeljnato glavo k volku; volk namreč zelja ne je. Nato bi se vrnil še enkrat čez potok po ovco, ki se je med tem časom najedla sočne trave do sitega. Tako upam, da bi brez škode spravil vse na drugo stran.

Ta zgodba kaže, da so pastirske naloge težavne in da so pastirji res prebrisani ljudje.

Mavec Jože, I. razred
višje ljudske šole Peggez.

= + =

Od nobenega ne moremo zahtevati, da
bodi bogat, učen, slaven; nekaj pa lahko
od vsakega zahtevamo, da bodi dober!

= + =

Sam moraš gojiti željo postati dober,
pošten in čistega srca.

* + =

RESITEV UGANK IZ 2. ŠTEV. "BEGUNSKÉ MLADINE"

Čuden napis: Le dobra dela so odkup,
za večnega življenja up!

Premikalnica: Slomšek.

Posetnica : Krojaški mojster.

Žreb je določil nagrado Malovrhu Jožetu.

